

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka a Mgr. et Ing. et Bc. Radovana Havelce v právní věci stěžovatelky **M. S., a. s.**, zastoupené Mgr. Hanou Zahálkovou, advokátkou se sídlem v Brně, Příkop 4, za účasti **Finančního úřadu ve Žďáru nad Sázavou**, se sídlem ve Žďáru nad Sázavou, Strojírenská 28, v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 12. 6. 2007, č. j. 31 Ca 8/2007 – 22,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Brně usnesením ze dne 12. 6. 2007, č. j. 31 Ca 8/2007 - 22, odmítl žalobu stěžovatelky, kterou se domáhala zrušení rozhodnutí Finančního úřadu ve Žďáru nad Sázavou (dále jen „finanční úřad“) - dopisu ze dne 15. 11. 2006, č. j. 102159/06/351940/2724, v němž byla vyzvána k vrácení částky 1 405 480 Kč z titulu bezdůvodného obohacení. Krajský soud dospěl k závěru, že podanou žalobou napadá stěžovatelka úkon správního orgánu, který nemá povahu rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 65 s. ř. s. Uvedený dopis již svou podstatou není rozhodnutím, kterým by byla zakládána, měněna, rušena či závazně určována veřejná subjektivní práva či povinnosti stěžovatelky. Nejedná se proto o rozhodnutí, které by mohl přezkoumávat soud.

Proti tomuto usnesení krajského soudu podala stěžovatelka v zákonné lhůtě kasační stížnost z důvodu uvedeného v ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. V ní vyslovila stěžovatelka přesvědčení, že jí napadeným rozhodnutím dne 15. 11. 2006, č. j. 102159/06/351940/2724, bylo neprávem uloženo uhradit částku 1 405 480 Kč.

S poukazem na čl. 36 odst. 2 poslední větu Listiny základních práv a svobod dovozuje, že toto správní rozhodnutí, kterým bylo zasaženo její vlastnické právo (čl. 11 Listiny základních práv a svobod) nesmí být vyloučeno ze soudního přezkumu. Z tohoto důvodu shledává, že nebyly splněny podmínky pro to, aby krajský soud, s poukazem na absenci rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 65 s. ř. s., odmítl přezkoumání napadeného rozhodnutí. Přesto, že napadené správní rozhodnutí nevykazuje znaky rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 32 zákona č. 337/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o správě daní a poplatků“), nic to nemění na tom, že se jedná o rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 65 odst. 1 s. ř. s. Je tomu tak proto, že pokud finanční úřad po ní vyžaduje zaplacení finanční částky, zasahuje tím do jejího veřejného subjektivního práva, které je pod ochranou správního soudu. Přístup zaujatý krajským soudem je proto v příkrém rozporu s principy právního státu. Vyloučení určitých úkonů ze soudního přezkumu podle ustanovení § 70 s. ř. s. totiž představuje výjimku, která zužuje pravomoc správních soudů a kterou, jako každou výjimku, je zapotřebí vykládat restriktivně. Stěžovatelka proto navrhla, aby Nejvyšší správní soud zrušil napadené usnesení krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Finanční úřad ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že krajský soud věc posoudil v souladu se zákonem. Dopis finančního úřadu ze dne 15. 11. 2006, č. j. 102159/06/351940/2724, není rozhodnutím přezkoumatelným podle ustanovení § 65 a násl. s. ř. s., a to především proto, že v důsledku tohoto dopisu stěžovatelce nevznikla žádná újma, nedošlo k žádnému odnětí části jejího majetku, nebyla jím zkrácena na svých právech, ani jí nebyla uložena nová veřejnoprávní povinnost. Ostatně sama stěžovatelka konstatovala, že napadené rozhodnutí ani nevykazuje znaky správního rozhodnutí. Jelikož uvedeným dopisem nebyla založena, změněna, rušena či závazně určována veřejná subjektivní práva či povinnosti stěžovatelky, aplikoval krajský soud právem ustanovení § 70 písm. a) s. ř. s. Finanční úřad proto navrhl, aby podaná kasační stížnost byla jako nedůvodná zamítnuta.

Nejvyšší správní soud přezkoumal na základě kasační stížnosti napadené usnesení v souladu s ustanovením § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které uplatnila stěžovatelka v podané kasační stížnosti a přitom sám neshledal vady uvedené v odstavci 3, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Podle ustanovení § 2 s. ř. s. poskytují ve správním soudnictví soudy ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným tímto zákonem a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem a rozhodují v dalších věcech, v nichž tak stanoví tento zákon.

Podle ustanovení § 5 s. ř. s., se lze, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, domáhat ve správním soudnictví ochrany práv jen na návrh a po vyčerpání řádných opravných prostředků, připouští-li je zvláštní zákon.

Podle ustanovení § 65 odst. 1 s. ř. s. se ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen "rozhodnutí"), může žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti.

Podle ustanovení § 70 písm. a) s. ř. s. platí, že ze soudního přezkoumávání jsou vyloučeny úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími.

Pod pojmem rozhodnutí je proto nutno, ve smyslu legislativní zkratky obsažené v ustanovení § 65 odst. 1 s. ř. s., chápat jen taková rozhodnutí (úkony správních orgánů), jimiž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti příslušného subjektu. Soudnímu přezkumu tedy nepodléhají veškerá rozhodnutí (úkony) správních orgánů, ale pouze ta, které zasahují do veřejných subjektivních práv nebo povinností příslušného subjektu. V daném případě tomu tak nebylo. Stěžovatelce totiž nebyla stanovena dopisem finančního úřadu ze dne 15. 11. 2006, č. j. 102159/06/351940/2724, žádná veřejnoprávní povinnost a ani nebylo zasaženo do jejích veřejnoprávních subjektivních práv. Tento dopis ani po formální stránce není rozhodnutím ve smyslu zákona o správě daní a poplatků. Základní náležitosti rozhodnutí vydaného v daňovém řízení jsou upraveny v ustanovení § 32 odst. 2 zákona o správě daní a poplatků. U předmětného dopisu finančního úřadu však zcela evidentně absentují náležitosti uvedené v ustanovení § 32 odst. 2 písm. d), f) a g) citovaného zákona (výrok s uvedením právních předpisů, poučení o opravných prostředcích, otisk úředního razítka se státním znakem). Jestliže uvedený dopis neobsahuje výrok o právech a povinnostech stěžovatelky, jakož i další elementární náležitosti rozhodnutí vydaného v daňovém řízení, nelze ani z formálních důvodů dovozovat, že by se jednalo o správní rozhodnutí vydané v mezích kompetence finančního úřadu.

V daném případě se jednalo o výzvu finančního úřadu k dobrovolnému vydání neoprávněně nabytého majetkového prospěchu ve výši 1 405 480 Kč předcházející uplatnění práva ve smyslu ustanovení § 451 a násl. o. z. a nikoliv o úkon veřejnoprávní povahy, jímž by se zakládala, měnila, rušila nebo závazně určovala veřejná subjektivní práva nebo povinnosti stěžovatelky.

Nejvyšší správní soud tedy shodně s krajským soudem dospěl k závěru, že podanou žalobou se stěžovatelka domáhala soudního přezkoumání úkonu, který není rozhodnutím ve smyslu ustanovení § 65 odst. 1 s. ř. s. a proto nepodléhá soudnímu přezkumu ve správním soudnictví (§ 70 písm. a) s. ř. s.). Proto z uvedených důvodů kasační stížnost jako neopodstatněnou zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.). Ve věci rozhodl Nejvyšší správní soud bez jednání, protože mu takový postup umožňuje ustanovení § 109 odst. 1 s. ř. s.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1, věta první ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Nejvyšší správní soud žádnému z účastníků náhradu nákladů nepřiznal, protože stěžovatel v řízení úspěch neměl a finančnímu úřadu žádné náklady s tímto řízením nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. října 2007

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu